

Церква з глибоким благоговінням шанує Пресвяту Діву Марію, звеличену Богом за ангельську чистоту, глибоке смирення й найбільшу святість. У небесній славі, де божественне світло передається від одного ангельського чину до іншого, Пречиста Богородиця займає найближче до Престолу Божого місце й іменується Церквою «чеснішою від Херувимів і славнішою без порівняння від Серафимів». На вшанування Церквою Матері нашого Спасителя встановлене щорічне святкування всіх основних подій Її земного життя, здійснених Нею знамень, чудес і благодіянь, які є проявом всеблагого і спасенного Божого Промислу.

Історія вшанування Пресвятої Діви Марії починається з моменту явлення до Неї посланного від Бога в місто Назарет Архангела Гавриїла, який, увійшовши до Її будинку, звернувся до Неї з вітанням: «Радуйся, Благодатна» (Лк. 1, 28). Слова Ангела: «Радуйся, Благодатна!» і «Ти знайшла благодать у Бога» (Лк. 1, 30), співзвучні словам євангеліста Іоанна Богослова про втілення Сина Божого, сповненого благодаті та істини (Ін. 1, 14). Пресвята Діва Марія здобула благодать і святість як плід глибокого смирення й ангельської чистоти.

В Особі Божої Матері людство дало Сину Божому свою плоть і кров для того, щоб Він, спокуювавши й освятивши цю плоть, відновив союз між небом і землею, між Богом і

людиною. Радість Благовіщення є водночас і початком хресної печалі та страждань.

Саме пришестья у світ сина Божого - це і радість, але й печаль - початок жертвовної божественної любові. Блага звістка Архангела Діви Марії є початком цієї любові.

Син Божий приходить на розп'яття, смерть і добровільне поховання, щоб дарувати людям визволення і вічну радість.

Найбільший дар благословення Господнього Пречиста Діва Марія здобула тому, що була смиренною Його рабою. Її ублажатимуть усі роди, як благовіствує святий євангеліст Лука. Усі покоління людей, які в своєму житті через її смирення прийшли до торжества благодаті та істини (Ін. 1, 17), прославлятимуть її як Матір Господа, і милість Всесильного Бога буде з усіма тими, хто має страх Його, до скону віків - так учить нас Святе Євангеліє.

Шанування Пресвятої Діви почалося вже в апостольській громаді, адже всі учні перебували в безперестанній молитві, як оповідають Діяння святих апостолів, з Марією - Матір'ю Ісусовою (Діян. 1, 14). Згодом з Ізраїлю шанування Богородиці поширилося у Християнських Церквах Сирії, Малої Азії, Італії та інших країн древнього світу. Остаточно і загальноцерковно воно було утверджене у 451 році на IV Вселенському Соборі у Халкідоні.

У найдавніших сказаннях про Пресвяту Діву потрібно, безперечно, бачити відгомін Святого Передання, на історичній основі якого Церква встановила свята на честь Діви Марії. «Благовістуй земле радість велику, небеса співайте славу Божу».

Через Пресвяту Діву Марію людині знову відкрилася глибина любові Божої. Відкрилася дорога в Небо, спілкування з небожителями, зі святими Ангелами. Стало можливим для людини все, що благословив Господь, приготував і дарував людині для її користі та спасіння. Відкривається Небо, і Престол херувимський і Пресвята Діва; Церква на землі стає частиною Неба, де ми зустрічаємося з Богом і оновлюємося.

І ми сьогодні, віддаючи шану Пресвятій Благословенній Діви Марії, чеснійшій від Херувимів і славнійшій від Серафимів, благатимемо її: «Покрий нас чесним Твоїм омофором від усякого зла і принеси молитви за нас, недостойних, Сину Твоєму і Богу нашому Ісусу Христу, щоб спастися душам нашим».

Володимир

Митрополит Київський і всієї України,

Предстоятель Української Православної Церкви